

Sygn. akt II Ka 234/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Jakuba Pogorzelskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2019 r.

sprawy **Ł. G.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 13 lutego 2019 r. sygn. akt II K 1229/18

wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 234/19

UZASADNIENIE

Ł. G. oskarżony był o to, że: w dniu w dniu 29 września 2018 roku w miejscowości T., ul. (...), gmina M., pow. (...), woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2019 r. w ramach zarzucanego czynu Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim Ł. G. uznał za winnego tego, że w dniu 29 września 2018 r. w T. na ul. (...), powiat (...), województwo (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu – prowadzącym do stężenia 0,25 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 k.w., i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazał go i wymierzył karę grzywny w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) złotych; na podstawie art. 87 § 3 k.w. orzekł wobec obwinionego środek karny – zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 (ośmiu) miesięcy, do których prowadzenia jest wymagane posiadanie prawa jazdy kat. „B”; na podstawie art. 29 § 4 k.w. na poczet orzeczonego wobec obwinionego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 września 2018 roku; tytułem opłaty zasądził od obwinionego na

rzecz Skarbu Państwa kwotą 100 (sto) złotych i obciążył go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Mińsku Mazowieckim zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego zarzucając:

- obrazę przepisów prawa karnego materialnego tj. przepisu art. 178 a §1 kk poprzez jego niezastosowanie, pomimo, że z poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych wynika, że oskarżony Ł. G. w dniu 29 września 2018 r. znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował pojazdem mechanicznym, co wyczerpuje dyspozycję przestępstwa z art. 178 a §1 kk, a nie wykroczenia z art. 87 §1 kw.

Na podstawie art. 427 §1 kpk i art. 437 §1 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i orzeczenie za ten czyn kary grzywny w ilości 100 stawek po 20 zł, środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się należy z zarzutem oskarżyciela publicznego, iż Sąd I instancji dokonał błędnej reasumpcji ustalonego przez siebie stanu faktycznego w zakresie strony przedmiotowej czynu przypisanego Ł. G.. Z prawidłowych w tym zakresie ustaleń faktycznych wynika, że w czasie i w miejscu opisanym w zarzucie oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Takie ustalenia sąd I instancji zawarł w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku a oparte one zostały na niekwestionowanym wyniku badania urządzeniem Alcometr A 2. Tymczasem w opisie czynu przypisanego oskarżonemu bezpodstawnie uznano, że stężenie alkoholu wynosiło zaledwie 0,25 mg/l, co „umożliwiło” sądowi meriti przyjęcie kwalifikacji z art. 87 §1 kw. Jak wynika z uzasadnienia wyroku do wniosków takich doprowadziło sąd przekonanie, że sprawca „znajdował się w błędnym przekonaniu, że stężenie alkoholu w jego organizmie nie osiągnęło granicy stanu nietrzeźwości”. Tym samym sąd uznał, że oskarżony świadomością swoją nie obejmował stanu nietrzeźwości. Tego rodzaju ustalenie, w zakresie strony podmiotowej, musi być uznane za dowolne.

W wyjaśnieniach oskarżony przyznał, iż poprzedniego dnia wieczorem spożywał alkohol w postaci piwa, jednak subiektywnie uznał, iż z uwagi na ilość spożytego alkoholu oraz czas jaki upłynął od tego faktu, pozwalał uznać, że nie jest w stanie nietrzeźwości. Zdaniem Sądu Okręgowego, tego rodzaju przekonanie oskarżonego jest dowolne a uznanie tej części wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne wykracza poza granice swobodnej oceny dowodów.

Powszechna jest przecież wiedza, że spożywanie alkoholu – nawet wiele godzin wcześniej – może pozostawić jego ślady w organizmie, na co wpływ ma nie tylko ilość i rodzaj spożytego trunku, ale również właściwości osobnicze konsumenta związane z szybkością metabolizmu alkoholu. Dlatego niezbędne jest i bezwzględnie wymagane aby unikać spożywania alkoholu na wiele godzin przed zaplanowaną jazdą samochodem, w tym również po odpoczynku nocnym. Dlatego każdy kto „zaniedbuje” tego rodzaju środków prewencyjnych musi liczyć się z konsekwencjami swojego zachowania. Innymi słowy – operując językiem kodeksowym – każdy decydując się na kierowanie pojazdem mechanicznym w takiej sytuacji przewiduje możliwość znajdowania się w stanie nietrzeźwości i godzi się na to (art. 9§1 kk), co pozwala na przypisanie winy umyślnej w formie zamiaru ewentualnego. Niezrozumiałym jest również w oparciu o jakie czynności i okoliczności Sąd I instancji uznał, że oskarżony swoją świadomością, stroną podmiotową obejmował akurat przyjęty w wyroku stopień 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd Okręgowy podzielając zarzut prokuratora z oczywistych względów (art. 454 §1 kpk – komentarz D. Świeckiego – do kpk) nie mógł podzielić wniosku odwoławczego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie miał na względzie uwagi zawarte w niniejszym uzasadnieniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 437 §2 kpk w zw. z art. 454 §1 kpk orzekł jak w wyroku.